

№ 19(25)
Aug. 30 серп.
2015

Вітаємо із Днем Незалежності!
Celebrating Ukraine's Independence Day!

Українська
Православна
Катедра
Св. Володимира

St. Volodymyr
Ukrainian Orthodox
Cathedral

400 Bathurst St.
Toronto, ON
M5T 2S6

Каплиця
Всіх Святих
Землі Української

All Saints of Ukraine
Chapel

1280 Dundas St. W.
Oakville, ON
L6M 4H9

Катедральні ДЗВОНИ Cathedral Bells

Катедральні Дзвони

Виходять що два тижні

Cathedral Bells

Published biweekly

ISSN 1911-6926 (Print)

ISSN 1911-6934 (Online)

Saint Volodymyr Cathedral

✦ Published in Canada ✦

Editorial Staff

**The Rt. Rev. Protopresbyter
Bohdan Sencio • Dean**
905-238-0132

Walter Chewchuk
416-603-3224

Wasył & Nadia Sydorenko
416-604-1740
mail@htplus.net

Parish Priests

**The Rt. Rev. Protopresbyter
Bohdan Sencio • Dean**
905-238-0132

**The Very Rev. Archpriest
Dr. Jaroslaw S. Buciora**
905-855-7757

Cathedral Office

Open

Thursday - Friday • 9 am - 5 pm
Saturday - Sunday • 9 am - 1 pm

Wasył Pawluk
Administrator
416-603-3224
416-603-1443 (fax)
office@stvolodymyr.ca

406 Bathurst Street
Toronto, ON M5T 2S6

Mission Statement

Cathedral Bells is a publication of the parish of Saint Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Toronto, Canada (UOCC).

Its mandate is to enunciate the Orthodox Christian faith, to foster the mission of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, to provide a forum for the discussion of issues important to the church and its members, to publish notices and reports of events in our community, and to encourage all of our readers to explore all available sources of Orthodox Christian information.

On the Cover

The cover features a detail from the icon *All Saints of Ukraine* by Canadian iconographer Vera Senchuk. The first rank of saints features from left to right: St. Theodosius of Kyiv, St. Anthony of Kyiv, St. Hlib the Martyr, St. Borys the Martyr, St. Volodymyr Equal-to-the-Apostles, St. Olha Equal-to-the-Apostles, St. Ihor of Kyiv, St. Alexius (Biakont?), St. Michael the first Metropolitan of Kyiv, and St. Petro (Mohyla).

Available online: www.stvolodymyr.ca

ПОСЛАННЯ

Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України з нагоди 24-ої річниці Дня Незалежності України 24-го серпня 2015 р.

Духовенству та вірним Святої Української Православної Церкви поза межами України та усім Українцям на Україні і по цілому світі хто святкує цю символічну річницю Дня Незалежності України 24 серпня 2015 р.

Благодать Божа привела Україну та всіх її вірних людей до цього священного дня святкування – двадцять четвертої річниці її виходу із злобної імперії, проголошення її Декларації про Незалежність та довгоочікуваного насолоди свободою, справедливістю та рівністю.

Сьогодні наша прабатьківщина стоїть перед черговою загрозою, яка нависла над її незалежністю – вторгненням терористичних військ, які спонсорує та підтримує, а про це знає увесь, наш сусід, який просто напросто не може змиритися з втратою свого незаконного панування над нацією людей, які протягом тисячоліття, були для цього сусіда найглибшої прикладом духовного, культурного та суспільного життя.

Постійна Конференція Українських Православних Єпископів поза межами України молитовно радіє з цієї знаменної та символічної річниці. В цей день святкування священного дару свободи, незалежності та суверенітету, ми разом з нашим духовенством та вірними приєднуємося до щирих вітань нашим братам та сестрам на Україні та усім тим, українського походження, хто розсіяні по всьому світу.

Cover: Ukrainian battle (war) flag, decreed in 2006 by President Viktor Yushchenko, in use today. It is based on Cossack heraldry and religious symbolism of the Ukrainian Orthodox Church.

Україна ніколи не відступала від викликів, що повставали перед нею впродовж всієї історії. Навіть у найважчі часи, коли розмовляти українською мовою загрожувало смертною карою, коли були спроби знищити саму ідею Української Нації, в середині – в підсвідомості людей – їхня ідентичність залишалася живою і зберігалася чекаючи, щоб повстати з попелу, як повстає Фенікс, щоб стати нацією, якою вона є сьогодні. Інші нації світу також пережили такі ж проблеми в час зародження їхньої незалежності, що стало для них добрим уроком – і так сподіваємося буде з Україною.

Святкуючи, завдяки Всемогутньому Богу, такий великий та цінний дар як незалежність і суверенітет, ми вкотре переконуємося, що цей дар є в дійсності від Бога. Він буде корисним для нації та людей тільки якщо в повні прийнятий і якщо жити згідно нього та насолоджуватися ним.

Отже, ми закликаємо громадян України до пильності в боротьбі за свободу і вживати її з глибоким почуттям відповідальності та без зловживань. Ми закликаємо всіх до спільного бачення, якою повинна бути нація, – нація де всі мають можливість рости та розвиватися з власної важкої праці в кожному аспекті їхнього життя, без корупції та жадібності, які руйнують нас зсередини.

Пам'ятаючи про велику відповідальність, яка лежить на тих, хто є покликаний урядувати, ми молимося до Христа, який є нашою Дорогою, Правдою та Життям, та Його Матері і всім Святим за нашого Почесного Президента України – Петра Порошенка, Уряд та за тих, хто служать у Збройних Силах. Ми нагадуємо, що їхнім священним обов'язком є керувати та охороняти. Цей обов'язок вони виконують з волі Бога – Подателя всякого блага та добрих дарів – і цей обов'язок повинен бути виконаний так, щоб всі жителі України мали спокійне і мирне життя, у всьому благочестя і святість – за що ми молимося на кожній Божественній Літургії.

Нехай Богом любива та Богом береженна Україна, продовжує розвиватися під проводом Святого Духа. Нехай вона буде фортецею Віри та Праведності, якою її бачили наші святі отці та матері – багато з яких стали мучениками та приєдналися до Свв. Володимира та Ольги у шляху, який веде до Христа – повноти нашого життя. Нехай вона буде землею справедливості, базованій на основі чесної правової системи. Нехай вона буде домом, з якого її громадяни більше не відчуватимуть необхідність тікати. Нехай вона буде зразком для всіх країн в світі, що розвиваються.

Ми молимося до Господа Бога за нашу Богом любиву та Богом бережену Україну, уряд, військо та всю людність її.

З архиєрейськими благословеннями,

† ЮРІЙ

Митрополит Української Православної Церкви Канади

† АНТОНІЙ

*Митрополит Української Православної Церкви США
Місцєблюститєль Української Православної Церкви
в Діаспорі*

† ІОАН

*Архиєпископ Української Православної Церкви
в Діаспорі*

† ЄРЕМІЯ

*Архиєпископ Української Православної Єпархії Бразилії
та Південної Америки*

† ІЛАРІОН

Єпископ Української Православної Церкви Канади

† АНДРІЙ

Єпископ Української Православної Церкви Канади

† ДАНИЇЛ

Єпископ Української Православної Церкви США

STATEMENT

Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops beyond the Borders of Ukraine on the 24th Anniversary of Ukraine's Independence August 24, 2015

To the Clergy and Faithful of the Holy Ukrainian Orthodox Church beyond the Borders of Ukraine and all Ukrainians in Ukraine and throughout the world celebrating the great anniversary of Ukrainian Independence, August 24, 2015.

The Grace of God has brought Ukraine and all her faithful people to this, the twenty-fourth anniversary of its exodus from the evil empire, its declaration of independence and the enjoyment of the fruits of freedom, righteousness and equality.

Today, our ancestral homeland faces another almost incredible challenge to this independence through the invasion of terroristic forces sponsored and supported, as the whole world knows, by the neighbour that simply cannot accept the loss of its illegal and illogical domination a nation, which has been the most profound example of spiritual, cultural and social life for that neighbour for over a millennium.

The Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops beyond the Borders of Ukraine prayerfully rejoices on this auspicious and significant anniversary and is joined by our clergy and faithful in conveying heartfelt congratulations to our brethren in Ukraine and to those of Ukrainian ancestry dispersed throughout the world at this day's celebration of the sacred gifts of freedom, independence and sovereignty.

Ukraine has never backed away from the challenges confronting her throughout history. Even during the most difficult of times, when to speak Ukrainian could bring death as attempts were made to annihilate the very idea of a Ukrainian nation, beneath the surface – within the subconscious reality of the people – their identity was alive and

preserved, waiting to rise from the ashes like the Phoenix of old to become the nation she is today. Other nations of the world have all experienced the same challenges during the infancy of their independence and have only benefited from lessons learned – and so shall Ukraine.

In commemorating with gratitude to Almighty God such a great and precious gift as independence and sovereignty, we remain convinced that such gifts are, indeed, from God and are beneficial for the nation and her people if fully embraced and responsibly lived by all who are privileged to enjoy them. Therefore, we call upon the citizens of Ukraine to be vigilant in the pursuit of freedom and to exercise it with a profound sense of responsibility and without abuse. We call all to a shared vision of a nation in which all have the opportunity to grow and develop in every aspect of their lives by their own hard work, without corruption and greed, which destroy from the inside out.

Mindful of the immense responsibility, which is placed upon those called to govern, we prayerfully commend to Christ, the Way, Truth and Life, through the prayers of His Holy Mother and all the Saints, the Honourable President of Ukraine, Petro Poroshenko, all civil authorities and those who serve in the military. We remind them that the sacred trust of governing and safeguarding, which they exercise, is from God – the Giver of every good and perfect gift – and is to be exercised so that all the inhabitants of Ukraine might lead a calm and peaceful life in all Godliness and sanctity under the tranquil guidance of those who govern – for which we pray at every Divine Liturgy.

May God-loving and God-protected Ukraine, continue to develop under the guidance of the Holy Spirit. May she ever be that bastion of Faith and Righteousness envisioned by those sainted Fathers and Mothers – many of them martyrs – who journeyed with St. Olha and St. Volodymyr on that path which leads to Christ and the fullness of life.

May she be a land of justice based on a sound and honest legal system.

May she be a home from which her citizens no longer feel the need to flee.

May she be a beacon of light to all the developing nations of the world.

For our God-loving and God-protected Ukraine, her government, armed forces and all her people, we pray to the Lord.

With prayers and hierarchical blessings,

† YURIJ

Metropolitan Ukrainian Orthodox Church of Canada

† ANTONY

*Metropolitan Ukrainian Orthodox Church of the USA
Locum Tenens of the Ukrainian Orthodox Church
in Diaspora*

† IOAN

Archbishop Ukrainian Orthodox Church in Diaspora

† JEREMIAH

*Archbishop Ukrainian Orthodox Eparchy of Brazil
and South America*

† ILARION

Bishop Ukrainian Orthodox Church of Canada

† ANDRIY

Bishop Ukrainian Orthodox Church of Canada

† DANIEL

Bishop Ukrainian Orthodox Church of the USA

Потребуємо хористів!

Потребуємо **тенорів!**

—————
We need choristers!

We need **tenor** voices.

Наталія Ємець
ПАТОВА СИТУАЦІЯ

У *Катедральних Дзвонах* від 2 серпня 2015 р. була надрукована стаття Валентина Торби з Інтернету під назвою *У Києві у День Хрещення України-Руси відбулась Всеукраїнська Рада Церков*. Автор перерахував багато знаменитостей присутніх на цьому святкуванні, між ними політичних та релігійних діячів.

Автор цитує Президента Порошенка, котрий "...запевнив, що держава не буде втручатися в створення єдиної помісної української церкви, адже єдність у вірі є справою перш за все вірян." Президент зокрема зазначив, що подолання розділення в українському Православ'ї має стати справою насамперед вірян.

"Відсутність організаційної єдності не повинна залишатися перешкодою для діалогу, порозуміння та євхаристійного об'єднання," зауважив Петро Порошенко, "Особливо в умовах Вітчизняної війни, яку український народ веде, боронячись від російської агресії – подібно тому як в часи Володимира давав відсіч орді, що сунула зі сходу."

Але Князь Володимир не стояв осторонь, а бився на чолі свого війська. Він не сказав, що оборона країни це

*St. Volodymyr Cultural
Centre (Oakville) Inc.*

*Осередок Культури
Святого Володимира*

Pavilion
ON THE PARK

1280 Dundas St. W., Oakville, ON L6M 4H9

Tel: 905-847-6477 Fax: 905-847-6478

www.svccoakville.com

насамперед справа народу. Не сказав Князь Володимир, “Я не буду втручатися в справу оборони країни народом!”

А візантійські імператори втручалися в справи релігії коли скликали Вселенські Собори, призначали чи усували патріархів, або навіть рішали за кого віддати сестру заміж. Римський Імператор Константин також втрутився в справи релігії коли узаконив у своїй державі Християнство. Не будемо вже згадувати сусідів України, особливо північних...

І ось ситуація Української Православної Церкви: Президент не буде втручатися в справи Церкви – це справа вірян. Патріарх, котрого слово може узаконити помісну Українську Православну Церкву, може приїхати у країну тільки на запрошення Голови Держави, а не на запрошення однієї вітки розділеної церкви, ані на запрошення вірян. Патова ситуація! Патріарх не приїде бо Президент його не запросить. Патріарх не приїде – церква не буде визнана!

Якби Князь Володимир у його час сказав, що не буде втручатися в створення церкви у Русі-Україні, то хто зна, якої б релігії були б ми з вами сьогодні?

“У той же день,” пише Валентин Торба, “предстоятель Української православної церкви Канади митрополит Юрій (Каліщук), який виступає одним з представників архієпископату Константинополю, Вселенського Патріарха Варфоломія I, повідомив, що Константинопольський Патріархат зробить все, щоб допомогти Україні створити єдину помісну православну церкву...” “Патріархія Константинопольська, в юрисдикції якої Київська митрополія знаходилась 700 років,” заявив зокрема митрополит Юрій, “не забуває, що вона – материнська церква Київської митрополії – не забуває, що вона має перед Україною більшу відповідальність і запевняє, що готова докласти всіх зусиль, щоб в Україні була єдина помісна об’єднана автокефальна православна церква.”

Гарні слова. А чи можна їм вірити?

Константинопольська Патріархія для України була не так матір'ю як мачухою, як показала історія. Константинопольська Патріархія не прислала місіонерів в Русь-Україну щоб поділитися скарбами Христової віри, а треба було, щоб Князь Володимир пішов війною і завоював грецьку колонію в Криму – Херсон. Як викуп, він зажадав грецьку принцесу собі за дружину. “Не може бути!” сказав візантійський імператор. “Не може принцеса Християнка вийти заміж за поганина.”

“Тоді я охрещусь,” відповів Князь Володимир і віддав завойоване місто як весільний дар. І прийняв Христову віру для себе і своєї держави. А Константинопольська Патріархія згодом продала Київську митрополію Москві.

“В понад тисячолітній історії української державності,” наголосив Президент Порошенко, “ніхто не ухвалював і не ухвалить більш доленосного і відповідальнішого рішення, ніж те, на яке Володимир наважився понад тисячу років тому. То був не лише релігійний, не тільки політичний вибір, а вибір цивілізаційний, європейський,” цитує Валентин Торба.

Дуже сильні слова Президента Порошенка. Шкода, що він, Президент Порошенко, не має відваги на подібний крок. Ось він хоч і воює проти Росії на Донбасі, але в глибині Росії продукує шоколадки, щоб тому народові солодше було...

Василь Сидоренко

Не тільки московська пропаганда...

Редакторам *Катедральних Дзвонів* завжди приємно коли подані матеріали викликають відгуки у наших читачів. Ось попередня стаття, *Патова Ситуація*, це відгук на передруковану статтю Валентина Торби із *КД* 19(23). Але, і стаття Наталії Ємець викликає нас редакторів на певні доповнення історичних фактів та подальшої дискусії навколо церковно-політичної пропаганди.

Ми часто чуємо різноманітну Московську пропаганду про “Руський Мир”, про канонічність, про братні народи, про окремішність слов'янського світу від Західної Європи, і т.д. На це все дав свою правильну відповідь 2010 р. Митрополит Юрій (Каліщук) коли написав листа до всіх нас вірних Української Православної Церкви в Канаді (УПЦК) в якому засудив ідеї “Руського Миру”. Це був правильний церковно-політичний крок. Але ще треба зрозуміти, що є й інша пропаганда – пропаганда Вселенської Патріархії. Владика Юрій мав би відкинути її так само, як він відкинув пропаганду Московського Патріархату. Нажаль, побувавши в Україні, Владика Юрій старався і там переконати людей у пропаганді Вселенського.

Хочу звернути увагу на фразу “Матірня” чи “Материнська Церква”, яку сьогодні часто вживає Вселенський Патріарх, і вірно повторює Владика Юрій. Чи справді Церква Царгороду (Константинополя) є **Матір'ю** Православних Церков? Ні! Із усіх п'ятьох найдавніших патріархатів, Царгород сама наймолодша патріархія, чи архієпископство. Перша була, очевидно, **Єрусалимська**. Там проповідував сам Ісус Христос. Тоді походить архієпископство Риму, де проповідували апп. Петро і Павло. Інші апостоли закладали архієпископства Олександрії та Антіохії. Царгород, як місто, було закладене щойно 330 р. – триста років після того, як Ісус Христос почав проповідувати! Але читаючи церковні канони можна бачити, як Царгородська Церква змагалася принизити Єрусалимську, поставити її на останнє міста а себе підняти на перше. Але вона ніяк не могла перевищити статус Риму – першої столиці Римської Імперії. Константинополь (Царгород, тепер Істанбул) був і лишається тільки Другим Римом.

Правда, Царгородська Патріархія, із фінансовою допомогою візантійських імператорів, займалася місійно-дипломатичною працею. А коли не могла досягнути своїх цілей мирним способом, переходила на воєнні засоби. Якраз той імператор, якого сестра одружилася із нашим

Князем Володимиром, називався “Болгароборець”, бо він воював проти Болгарів, щоб в першу чергу знищити їхню окрему, автокефальну, помісну Церкву. Ця боротьба продовжувалася століттями. Навіть у XIX ст., коли Болгарська Церква знову виборювала свою незалежність, Царгород об’явив 1872 р. нову ересь – етнофілітизм. Це означає, що Церква не може бути поділена на етнічні чи помісні церкви. Про це Вселенський Патріарх говорив 2008 р. на Софійській Площі у Києві коли він вияснював, що будь яка “Українська Церква” має бути тільки митрополією Царгородської Церкви. А приклади помісних Церков в Сербії, Болгарії... назвав політичним насильством і болючим розчленуванням Христового Тіла. Як імперська церква, Вселенська Патріархія вірить тільки в кафолічність (catholicity), себто універсальність Церкви, і тому сьогодні пропагує ідею Пан-Православ’я, як встановлено було 2009 р. у Chambesy. Приклади Пан-Православ’я ми починаємо зустрічати в ідеології нашої Церкви в Канаді (УПЦК), як у словах Владики Юрія на Соборі 2010, коли він сказав, що ми не можемо бути автокефальною Церквою в Канаді бо не маємо тут своєї власної **ексклюзивної** території. І тому парафії у Lethbridge чи Waterloo перетворюються на міжнародні громади де українські традиції не шануються. Про це раніше писалося. Такщо, говорити про те, що Вселенський Патріарх прагне створити єдину помісну й автокефальну Церкву в Україні, не зовсім достовірно. А, щоб ставити Церковну єдність, як передумова до визнання, зовсім не справедливо, беручи під увагу, що в Греції теж нема церковної єдності. Це тільки факти.

Тепер вертаємося то питання “Матірної Церкви”. Наш славний київський Митрополит св. Петро (Могила) був написав **Православне сповідання віри** (1640). Ця догматична праця була прийнята усіма Православними Церквами 1672 р. на Соборі в Єрусалимі. У праці Владики Петра чітко сказано, що є тільки одна “Матірня Церква” – **Єрусалимська**, бо там проповідував Ісус

Ваші внуки не розмовляють українською мовою?

Ще не пізно!!!

УКРАЇНСЬКА СУБОТНЯ ШКОЛА

Катедри Св. Володимира
406 Bathurst St., Toronto

навчить розмовної мови.

Цікаві культурні події:
коляда, писання писанок, концерти...
Перші два тижні – **безкоштовно!**

Субота, 12 вересня, 2015 р.
від 9:00 ранку до 12:30 по обіді –
реєстрація і перший день школи.

Таня (директор): 416-565-5125, tatiana.sunak@yahoo.ca
Лідія: 416-767-9974, kyskira@pathcom.com

Христос. А всі інші Церкви тільки “сестри”. Навіть у вступі до виданої праці Владика Петра було написано звернення Вселенського Патріарха, який писав про Київську Митрополію не тільки, як окрему Церкву, але як **Церкву-Сестру!** Якщо ми так гордо твердимо, що ми зберігаємо київські традиції у “нашій” Церкві, чи то в Україні, чи то в Канаді, то ми маємо з гордістю говорити про те, що ми Церква-Сестра, а не Митрополія-Донька, або так як в Канаді почали писати (у Вінніпезі), що ми тільки провінція Вселенської Патріархії. І говорити в ефірі в Україні, як це зробив Владика Юрій, що Царгород це наша “Матірня Церква” і, що ми маємо завдячувати їй за її історичну місійну працю, це так само якби підтримувати московську пропаганду про “Руський Мир”, про російського Князя Володимира, про братні народи... Місійна праця свв. Кирила і Мефодія створила нову абетку – глаголицю. Нею найбільше в історії користувалися Хорвати. Вона зовсім неподібна на кирилицю, якою користується слов'янський світ сьогодні. Кирилиця була створена в Болгарії, звідки ми і взяли наші перші церковні книжки коли св. Князь Володимир охрестив Русь-Україну. Це ж була та сама Болгарія проти якої воював його шурина (швагер) – Цар Василій II Болгароборець. Беручи під увагу, що Християнство прийшло на територію України на багато раніше, що може й справді це був певний вибір народу, то говорити про вдячність до “Матірньої Церкви”, з її місійною працею на території України, не сходиться із історичними фактами.

Владика Юрій теж наголошую на 700 років протягом яких нібито Київська Митрополія була підпорядкована Царгородській Церкві. Якщо ми зараз в Східній Єпархії так змагаємося, щоб наш Владика Андрій не був Владика Кратейській, а Владика Торонтонській, то ми маємо підходити до історії Української Церкви або Київської Митрополії із такою самою строгістю. Після розвалу Києва у 1240 р. монголами, Київські Митрополити (назначені Вселенським Патріархом) більше не перебували в

Комітет
Українок Канади

запрошує всіх на:

Соборний Молебень

на шану великої
української поетеси

Лесі Українки

17-го вересня, 2015 р.

о 6:00 вечора

біля пам'ятника

у High Park, Торонто.

Буде

мистецька програма.

Цього року відзначаємо
40-ліття встановлення
чудового пам'ятника
поетеси скульптором
Михайлом Черешньовським.

*Хто визволиться сам,
той буде вільний,
хто визволить кого,
в неволю візьме.*

Києві. А в 1325 р. вже осіли в Москві! Чому Вселенська Патріархія погоджувалася на таку “неканонічність”? Коли литовська держава, яка запанувала на київських землях, забажала окремого митрополита для неї підлеглих українців, присланий Вселенським Патріархом митрополит не оселявався в Києві, а перебував в Литві, а потім Білорусі – і так аж до Берестейської Унії 1596 р. Щойно в 1620 р. було відновлено Київську Митрополію у Києві, як Українську Церкву, але це було зроблено Патріархом **Єрусалиму!** І коли Москва старалася придбати собі Київську Митрополію в 1685-1686 рр. вона в першу чергу звернулася до Єрусалимського Патріархату. Там було їм відмовлено. Єрусалимський Патріарх не був зацікавлений втратити Україну. Ще на початку IV ст. єрусалимські єпископи висилала місіонарів у Крим. Тоді Москва звернулася до Вселенського Патріарха з проханням передачі. Але і той відмовився бо це не була його канонічна (адміністративна) територія. Щойно коли Москва звернулася до турецького Султана, який натиснув на Вселенського Патріарха, який натиснув на Єрусалимського, який тоді дозволив Вселенському цю справу полагодити. Але, як знаємо, інші ієрархи не погодилися із таким вчинком і замінили Вселенського Патріарха іншим. Такщо, чи можна говорити про те, що український нарід 700 років пробув безпосередньо під омофором Вселенської Патріархії? Ні! Це було всього 252 років, від 988 р. до 1240 р. Від 1240 р. до 1596 р. так званні Київські Митрополити не представляли Українську Церкву – а Московську чи Литовсько-Білоруську. А від 1620 р. до 1686 р. Київська Митрополія була Єрусалимською, навіть коли Київські Митрополити отримували титул “Єкзарха” від Вселенської Патріархії.

Після такого перегляду історичних фактів, треба усвідомити нам, що крім пропаганди Московської Патріархії є і пропаганда Вселенської. Ідея про “Матірну Церкву” Царгородську та 700 років її опіки-омофору – це церковно-політична пропаганда – така сама, як “Руський Мир”.

ПОЖЕРТВИ - DONATIONS

Phillips Hellen	100
Chewchuk Valentyna	100
Chewchuk Valentyna (in memory of Alex Lytwinchuk)	100
Evans Shirley (in memory of Fedir Strohyj)	100
Bayrachny Peter & Larysa	956

CATHEDRAL RENOVATION FUND

Grunenko Natalie & George (in honour of Boris & Sonya Melnyk 40th anniversary).....	75
Melnyk Vera.....	100
Chifa Vaselena	300

УСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБІ ТА БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ
 THANK YOU TO ALL OUR DONORS AND MAY
 GOD'S BLESSINGS BE WITH YOU

CREDIT CARD DONATIONS

We now accept credit card donations (AMEX, VISA, MasterCard) on our website: www.stvolodymyr.ca

Earn Air Miles, Canadian Tire dollars or Aeroplan points when donating to Saint Volodymyr Cathedral.

Organizations

Parish Council

Peter Bayrachny
President
416-622-8497
416-526-6306

Order of St. Andrew

Walter Chewchuk
416-603-3224

St. Volodymyr Brotherhood

Walentina Rodak
416-252-2439

Ukrainian Women's Association of Canada

Vera Melnyk
416-534-0633

Fellowship of Sts. Cyril & Methodios

Oleg Holowaty

Eastern Eparchy

**His Grace ANDRIY
Bishop of Toronto
and the Eastern Eparchy**

905-206-9372
905-206-9373 (fax)
bishopandriy@yahoo.com

Sunday School

Dobr. Kateryna Sencio
905-238-0132

St. Volodymyr Ukrainian School

Tanya Sunak
416-565-5125

Parents' Committee

Lydia Kyskyra
416-837-3086

Tytar

416-603-3224

Cultural Centre

905-847-6477

Slavko Adamec
416-737-0736

Expressions in Art

Olya Janschula
416-622-4494

St. Volodymyr Cemetery

905-827-1647

*Просимо негайно
повідомити Отця,
коли хтось із наших
парафіян або прихожан
перебуває у лікарні або
потребує необхідної
пастирської опіки.*

*Please inform the
Priest immediately
in the event that any
of our church members
find themselves in the
hospital or in need of
spiritual guidance.*

Available online: www.stvolodymyr.ca

SCHEDULE OF SERVICES

PASTORAL SERVICES • AUG. 29 - SEPT. 5: FR. B. SENCIO ☎ 905-238-0132		
August 30, Sunday SUN. 13 AFTER PENTECOST 13-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія
PASTORAL SERVICES • SEPT. 5 - 12: FR. J. BUCIORA ☎ 905-855-7757		
September 5, Saturday	5:00 p.m.	Vespers/Вечірня
September 6, Sunday SUN. 14 AFTER PENTECOST 14-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія
September 10, Thursday	6:00 p.m.	Vespers/Вечірня
September 11, Friday BEHEADING JOHN BAPTIST УСІКНОВЕННЯ ГЛАВИ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія <i>Strict Fast/Піст</i>
PASTORAL SERVICES • SEPT. 12 - 19: FR. B. SENCIO ☎ 905-238-0132		
September 12, Saturday	9:00 a.m.	Ukrainian School Prayer Service/ Молебень для Української Школи
	5:00 p.m.	Vespers/Вечірня
September 13, Sunday SUN. 15 AFTER PENTECOST 15-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	10:00 a.m.	Liturgy/Літургія
September 14, Monday CHURCH NEW YEAR ЦЕРКОВНИЙ НОВИЙ РІК		
ALL SAINTS OF UKRAINE CHAPEL, OAKVILLE Wednesday - Akathist • 6 p.m. • Акафіст - Середа Sunday - Liturgy • 10 a.m. • Літургія - Неділя Chapel closed in August. • У серпні Каплиця закрита.		